

Dittersdorf 250 éves missa sollemnis-ének koncertelőadása Nagyváradon

Nagyvárad zenei múltjának mindmáig legkiemelkedőbb korszaka a XVIII. század második fele, amikor *Michael Haydn* (1737–1806), Joseph Haydn öccse 1757–1763 közt szolgált karmesterként Patachich Ádámot, majd 1765-től 1769-es főelosztásáig a bécsi születésű *Carl Ditters von Dittersdorf* (1739–1799) vezette a komoly létszámú püspöki magánzenekart. A zeneszerző-karmester 1766-ban fejezte be legnagyobb szabású oratorikus művét, a *Credo-misét* (Missa sollemnis in C). A 250 éves évforduló és Johannes Kirner Münchenben élő Dittersdorf-kutató felajánlása tette lehetővé, hogy a nagyváradi római katolikus székesegyházban 2016. október 22-én újból fölhangzott ez az igazi remekmű. A bizonyos értelemben ősbemutatóra a székesegyház *Szent László Ének- és Zenekara* vállalkozott a Liszt Ferenc

Zeneművészeti Egyetem egyházzene tanszékén DLA-fokozatot szerzett *Kristófi János Zsigmond* orgonista-karnagy, a Partiumi Keresztény Egyetem tanára vezetésével. A szólókat *Kristófi Ágnes*, *Nagy Bernadett* és *Szerekován János*, ma Budapesten élő művészek (a szoprán szólólista Nagyváradról, a tenorista Marosvásárhelyről származott el) és a kolozsvári *Köpeczi Sándor* énekelték. A koncertformában elhangzott mise után a *Lauda Sion Salvatorem* úrnapi offertóriumot adták elő, melyet virtuóz szoprán szólóra, kórusra és zenekarra írt Dittersdorf. A színvonalas előadás megtekinthető: [youtube.com/watch?v=qcbtBaasLb8](https://www.youtube.com/watch?v=qcbtBaasLb8)

(A Nagyvárad Római Katolikus Egyházmegye hírportálja nyomán: hirek.varad.org/ese meny/jubileumi-koncert-a-szekesegyhazban/)

Dobszay 82 — emlékkonferencia

Dobszay László születésének 82. évfordulója alkalmából 2017. február 4-én emlékkonferenciát szervezett a *Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzene Tanszéke* a Budapesti Építészeti Központban. Az immár ötödik éve megrendezett konferenciasorozat elsődleges célja híradás a Dobszay László által alapított Egyházzene Tanszak életéről, tanárainak, hallgatóinak munkájáról, kutatásairól, kiadványairól.

A 2017-es program a következő volt: *Kelemen Áron*: Tipizálható-e az offertórium?; *Papp Anette*: Szász unitárius antifónák középkori kapcsolatai; *Szoliva Gábor*: Gondolatok a középkori magyar himnusz dallamok újabb kiadása elé; *Kovács And-*

rea: A Bakócz graduále rítusa és megrendelődje. Kérdések és lehetséges válaszok; *Gaal Eszter*: Egy másik Hozsanna — Victor János 1901-es énekgyűjteménye; *Enyedi Pál*: Erdélyi unitárius orgonák kutatása; *Földváry Miklós István*: Új távlatok az ólatin rítusok kutatásában; *Remenár Krisztina*: A Patay-kolligátum; *Farkas Domonkos*: Magyar nyelvű gregorián tételek a katolikus egyházzenei gyakorlat számára Dobszay László hagyatékából; *Mezei János*: Laus Domino — egy vagy többszólamú? Magyar-e vagy sem?; *Hafenschner Károly*: 500 éves reformáció és az időtlen liturgia.

(Az esemény meghívója nyomán)